

Β Διὰ τί διαμέτρει κελεύεται; ἡ δὲ πρὸς δι-
 χε μόνι διαμετρεῖ; ὡς περὶ ἐν εἰς τις εἴποι, διχά-
 μετρὸς ἐστὶ καὶ δὲ πρὸς μόνι τῆ διχασίᾳ τοῦ κελεύει.
 ἢ ὅτι ἢ κατὰ μίαν ἢ κἀκαμπύαι μόνι διαμετρεῖ,
 αἱ δὲ διχάσι κατὰ πλείους; γ Διὰ τί παύ-
 τες ἀνθρώποι, καὶ βάρβαροι καὶ Ἕλληες, εἰς τὰ
 δέκα καταμετροῦσι, καὶ οὐκ εἰς ἄλλο ἀρεθ-
 μόν, ὅς β, γ, δ, εἴ τα πάλιν ἐπαναδιπλα-
 σθῶν, ἐν πέντε, δύο πέντε, ὡς περὶ ἐν δέκα, δύο
 δεκά; οὐδὲ αὐτὸ ἐξατάρο παυσίμενοι τῶν δέ-
 κας, εἴτα ἐκεῖθεν ἕτερα διπλασοῦσι; ἔστ[α μὲν]
 γδ ἕκαστος τῶν ἀριθμῶν, ὁ ἕκαστος ἐστίν, καὶ ἐν
 ἡ δύο, καὶ ἑστὶ δέκα πέντε, ἀρεθμοῦσι δὲ ὅμως
 ὁρέσαστες ἀχρεῖ τῶν δέκα; οὐ γδ διὰ δὲ τὸ τυ-
 χος γε αὐτὸ ποιούτως φέρονται, καὶ αἰετὸ ὅτι
 αἰετὸ καὶ ὅτι πάντων, καὶ δὲ τὸ τυχός, διὰ φισ-
 κόν. πότερον ὅτι τὰ δέκα τέλειος ἀριθμοῦ; ἔ-
 ρον γδ πάντα τὰ τῶ ἀρεθμοῦ εἶδη, ἀπρον,
 ἀπειπὸν, τετραγώνον, κύβον, μῆκος, ὅπι-
 πιδόν, περὶ τὸν σμυδίτον. ἢ ὅτι ἀρχὴ ἢ
 ἀκμὴ; ἐν γδ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ τέ-
 σαρα, γίνεται δεκάς. ἢ ὅτι τὰ φερέμενα
 σάματα ἐνέα; ἢ ὅτι ἐν δέκα ἀδουράς,
 τέσσαρες κυβικοί ἀρεθμοὶ δοπιλοῦνται; ἐξ
 ὧν φασιν ἀριθμῶν οἱ Πυθαγόρειοι τὸ πᾶν
 σμυδίται; ἢ ὅτι πάντες ἐπαύρησαν ἀνθρώ-
 ποι ἔχοντες δέκα δακτύλους; ὅς οὐκ ἴσθις
 ἔχοντες τὸ οὐκ αἰετὸ ἀρεθμοῦ, τὸ τὸ πλῆθος
 καὶ τὰλλα ἀρεθμοῦσι. μόνος δὲ ἀρεθμοῦσι
 τῶν θεοῶν γὰρ τὸ εἶς τέσσαρα, διὰ τὸ ἀ-
 σπερ τὰ πέντε μὴ διώκεται μνημονόειν
 ὅτι πολὺ, μὴ δὲ χεῖρον μνησῆς ἔῃ πολλοῦ
 αὐτοῦ; ὅτι ἢ γὰρ κένθον· αἰετὸ γδ ὅμοια τὰ
 φαινόμενα ἡμῶν ἰσόμενα· δοκίμῃ τὸ εἶδ, ἐὰν
 μὴ δὲ τὸ τῶ μέσου τῆς θεωρη, ἀλλ' ὅτι μὴ πεί-
 ρωνα, ὅτι δὲ τεραπέζεια, ὅτι δὲ δῆλοια ἐδοκίμῃ ἢ
 γὰρ μέσου ἡμῶν, εἰ δὲ τὸ τούτου ἐν ἡμῶν θεω-
 ρείν. ὡς γδ σφαιροειδὸς τῆ γῆς, τὸ τὸ κένθον
 τούτου καὶ τῆ γῆς ἕσται. ἡμῶν δὲ ἐπὶ τῶν τῆς οὐ-
 κούμην. ὡς τε ἐν δὲ τούτου, διὰ τὸ ἡμῶν τῆ
 διαμέτρου ἀφιστάσθαι ἡμῶν, τοιαῦτα φάνε). τί
 οὐκ κωλύει, πλείονος ἡμῶν τῶ διασπῆμα-
 τος, διαμετρεῖν πᾶν τῶν ἰσόμετων φαντοσίαν;

A 2 Cur diameter appellata est? Vtrum
 quoniam sola bipartitò figuram diuidat.
 An quòd sola figuram secat per partes, si-
 ue membra, quibus inflexa coarctatur,
 cum cætera per latera diuidant. 3 Cur
 homines omnes, tam barbari, quàm Græ-
 ci, ad decem vsque enumerare consueue-
 re, non ad aliquem alium numerum, ve
 duo, tria, quatuor, quinque, tum repeten-
 do vnum quinque, duo quinque, sicut vn-
 decim, duodecim: nec verò vltra dena-
 rium numerum cessantes, inde replicare
 incipiunt? est enim numerus quilibet,
 quod præcedit, ac vnum, aut duo, & deinceps
 quantitas aliqua: enumerant enim
 statuto termino denarij numeri. Haud e-
 nim fortè casuque id facere semper, om-
 nibusque in rebus putari debent, cum
 non fortuna, sed naturalis res sit, que sem-
 per, atque vbique effici solet. Vtrum
 quòd perfectus numerus denarius sit: con-
 tinet enim omnia numerandi genera, vt
 par, quadratum, quadrantale, longum, pla-
 num, primum compositum. An quòd de-
 narius fons, atque principium est, quippe
 qui ex vno, duobus, tribus, & quatuor con-
 stet. An quia corpora que feruntur, nume-
 ro nouenario continentur. An quoniam
 decem proportionibus, quatuor cubales
 numeri consummantur, è quibus nume-
 ris vniuersum constare Pythagoræis pla-
 cet. An quòd omnes homines digitis de-
 cem lege naturali creantur: itaque sui
 numeri calculos quasi adipiscentes, hac ead-
 em multitudinem cætera quoque enume-
 rant. Vna gens quædam Thracum ad
 quatuor numerandi seriem terminat, eò
 quòd amplius meminisse, modo puero-
 rum, non potest, neque vsum habet rerum
 multarum. 4 Quamobrem cum Sol eod-
 em cum vigore feratur, non pari tẽpore
 idem incrementum, decrementumque, vm-
 brarum exulcet? An quòd anguli, quos ra-
 dij sub æquis circumferentiæ spatiis ad res
 conspectas efficiunt, æquales inter se om-
 nes consistant: quòd si illi æquales sunt, e-
 ductos quoque in æquales esse necesse est,
 scilicet quos radij faciunt in triângulo: qui
 radio primo, & re cõspecta, & umbra con-
 tinetur. At si anguli æquales inter se sint,
 radij ab re cõspecta, & prolapsum lógicus

[Ὅσα περὶ οὐρανία.]

Δ Ιὰ τί τῶ ἡλίος ὁμοτόνος φερούμεν ἐν τῶ ἴσῳ χεῖρῳ, ἢ καὶ αὐτὴ αὐξήσις καὶ φθίσις τῆ σκιάς
 ἢ ὅτι ἴσται γίνοντ) αἱ γωνίαι περὶ τὰ σφαιρίδια, καὶ δὲ τὸ ἀκτῖνας ἐπὶ τῆ ἴσταις περιφερείας
 εἰ δὲ αὐτὸ καὶ ἐμδιδόμενα ποιούσιν ἀκτῖνας ἐν τῶ περιγώνῳ, ὅσοι ἔχῃ ἐπὶ τῆ περὶ τῆς ἀκτῖ-
 νης, καὶ τῶ ὁμοτόμος καὶ τῆ σκιάς, εἰ δὲ αἱ γωνίαι ἴσται, αἰάλην ἢ περιρῶταρο γεωμετρικῶν τῶ ὁμοτόμος